

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۸/۱۷

م. اسحاق نگارگر

باز هم همان ماجرای ارباب حل و عقد!

وقتی به موضوع تشکیل حکومت از دیدگاه اسلام دقت می کنیم می بینیم که در آیه اطیعوا الله... اطاعت خدا و رسول او به طور مطلق ذکر شده است ولی اطاعت اولی الامر را با قید منکم مقید می سازد و بدین دلیل خدا انسان را به اطاعت آن اولی الامر که از مردم نباشد محکوم نمی کند. بدین دلیل زمانی که رسول مقبول می خواهد در میان مسلمانان نظام حکومت را معرفی کند از مردم عادی به شمول زنان طلب بیعت می کند و این طلب بیعت از کدام گروه خاص مردم نیست که آنرا بیعت اهل حل و عقد بخوانیم بلکه بیعت عامه مردم است.

مشکل در کجاست؟

وقتی نیروهای محافظه کار بعد از شکست حکومت نجیب الله بر کابل مستولی شدند اینان می خواستند قدرت را در دست خود متمرکز سازند و دکتاتوری مذهبی را بر جامعه تحمیل کنند. برخی از علمای دور و بر مرحوم استاد ربانی به نام ارباب حل و عقد قدرت را به ربانی سپردند اما بعد ها همین حکومت را طالبان حکومت شر و فساد نامیدند و برضد آن به جنگ برخاستند. یعنی گزینش ارباب حل و عقد ربانی را خود نپذیرفتند. اکنون نماینده طالبان در مصاحبه با تلویزیون طلوع باز همان داستان کهنه را تکرار می کند.

او می فرماید:

"از نظر اسلام رأی عالم و فاسق نمی تواند با هم برابر باشد"

این ادعا تنها ظاهر معقول دارد ولی اگر بطنش را بشکافی بی پایگی آن هویدا می شود.

نخست امروز روزگار صدر اسلام نیست و روحانیون مسلمان بیش از دیگران فساد پذیر هستند و بدبختانه همین علمای مسلمان برای دکتاتورهای بزرگ خَلد الله ملکه و سلطانه خوانده اند بنا بر این امروز تشخیص اینکه چه کس عالم است و چه کس فاسق بسیار دشوار است.

از سوی دیگر اصطلاح فاسق دو مفهوم جداگانه را افاده می‌کند. یکی مردی است که مرتکب فسق گردیده است و محکمه به جزای آن فسق او را مجازات کرده است. یعنی فاسق بالفعل است و دیگر اینکه مشهور بالفسق است اما هیچ کس عمل فسق را از او ندیده است. امروزه برخی از علمای افراط‌گرای مسلمان هرکس دیگر غیر از خود را فاسق را فاسق می‌دانند یعنی در ذهن ملا فاسق استند. بیعت یا حق انتخاب یک حق است و این حق به همه افراد جامعه تعلق دارد و بیعت کننده حق بیعت و حق سلب بیعت هر دو را با هم دارد و همین است اساس دموکراسی در اسلام. یک عالم دینی ممکن است خود خواهانه ادعا کند که من نسبت به دیگران در امر ایجاد نظام حکومتی صلاحیت بیشتر دارم ولی او همانند مردم عادی در امر بیعت تنها یک بار حق انتخاب دارد. مردم عادی برای رییس حکومت اسلامی یا اولی الامر تنها یک رأی می‌دهد.

من فکر می‌کنم که اهل حل و عقد به هیچ وجه در جامعه نمی‌تواند یک اساس سالم قدرت را به وجود بیاورد و در اسلام نیز غیر از انتخابات عمومی هیچ روش سالم برای دست به دست شدن حکومت وجود ندارد و طالبان می‌خواهند دکتاتوری امارت اسلامی خود را به همین بهانه بر مردم تحمیل نمایند که رأی عالم و فاسق مساوی نیست. فاعبروا یا اولی الابصار نگارگر ۷ اگست ۲۰۱۹ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته‌ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می‌توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمائی شوند!

باز هم همان ماجرای ارباب حل و عقد!

i_negargar_arbaab_e_haloaqd.pdf